

NHỮNG CON CHỮ DIU DÀNG

(Tâm bút)

CĂN-NHÀ-NHỮNG-NGƯỜI-TRĂM-NĂM-CŨ

là tên Âu Cơ dùng gọi riêng cho căn nhà 849 N. 2nd st. chúng tôi đang cư ngụ.

Lúc 11 tuổi, một buổi tối cùng mẹ đứng trước các hàng kệ, tìm một tác phẩm dưới ánh sáng đèn pin rọi lên từng bìa ngang của sách, Âu Cơ bật kêu

“A! Mình đang sống cùng nhiều con người nổi tiếng! Vậy đặt tên là Căn nhà của Những-Người-Trăm-Năm-Cũ nghe mẹ?”

Thấy hay hay mà lại rất đúng, (từ đó) trong ý nghĩ tôi, căn nhà không phải của chúng tôi mà chính là của “Những-Người-Trăm-Năm-Cũ”.

+ Tất cả đều dành cho “Họ”.

+ Không có TV, không có sofa ghế nệm, không có bàn ăn, mà chỉ là các kệ đầy sách!

+ Ngay trên nắp hai cái đàn dương cầm nằm ở hai góc phòng khách, những tác giả cổ đại cũng được những chỗ đứng trang trọng.

+ Trong phòng tôi (và cả phòng Âu Cơ), ưu tiên Một vẫn là “chỗ nằm cho Họ”. Các tác giả “*ngang nhiên chiếm lĩnh*” vị trí đầu giường! Có vị còn “*vô tư lăn lông lốc chỗ nào đó*” trên sàn!

*/ Căn nhà Những-Người-Trăm-Năm-Cũ cũng là nơi “đã đến” rồi “đã bỏ đi” (có khi quay lại, hoặc, mịt mù vĩnh viễn) của rất nhiều người, từ mẹ già, TNH, Kiều My, Vân San, Âu Cơ... cho đến các bà con, học trò, bạn hữu, luôn những “người dựng” và đàn gà, một con mèo, dăm con chó.

+ Là nơi chất chứa vô số kỷ niệm (để có thể làm thành đề tài cho ngọn bút) trong cuộc sống cô lẻ.

+ Nơi, **chỉ tôi và các người Cổ Đại** mới là THUY CHUNG chứng kiến những thăng trầm dâu bể bủa vây trên căn nhà suốt trong nhiều quãng thời gian.

+ (**Cuối năm 2016** định bỏ hẳn nước Mỹ, về Dalat mở quán café đọc sách với Hoàng Hà Giang, không dè mới hơn hai tháng, chưa kịp khai trương quán, tôi đã PHẢI quay lại Mỹ.)

*/ Ở chón xưa, nhiều đêm ngồi ngẫm, mới nhận ra rằng

“Ngôi nhà 849 N. 2nd St. là một cái đèn thiêng có lai vãng nhiều linh hồn các Người-Trăm-Năm-Cũ. Chính các vị này đã níu bước-chân-tôi-bội-bạc!”.

+ Và cái số tôi là phải BĂM TRỤ để làm nhiệm vụ “ông Tù” canh giữ, quét tước cho sạch sẽ ngôi đèn.

*/ Ý nghĩ trở về sống trong quê hương BỊ CUỐN SẠCH khỏi tâm trí (trong nỗi buồn chìm đắm) từ đó!

Trần Thị Bông Giấy.

(Lời ghi lúc 11:29 sáng thứ Tư Feb. 26/2010, San Jose).

□